

't Verhaaltje.

Ut gaat over de mense die gebore binne in de jare net vóór den oorlog, in den oorlog of net na den oorlog. Jongere mense zouwe ut oek motte leze, dan hebbe ze wat om over na te dinke.....

Want hoe is ut eigeluk meugeluk damme nog leve??

Azzie je eige vast zouw houwe an de regels van 2014 hadde me allang dôod motte weze!

As kind zatte me in de auto, aster al êen was teminste, maar in ieder geval mit gêen gordel in gêen *airbag*. Dat woord bestong toen hêlemaal nog niet. Et ding trouwes oek niet.

Ons bed in speulgoed ware gevurft in merakelse kleure, mit vurf vol mi lôod in katmium.

Bij de trap naar zolder was gêen hekkie, azzie tever ging vielie geweun naar benéje.

Azzie wakker wier in bed dan hoorde gêen mens dat. Je mos erreg hard roepe voordat ze 't morke.

Flessies mit gevaarluk spul of wat van den dokter kon je makkeluk opemake, oek mit kleine vingertjes.

Rame in deure konne geweun ope in dicht in azzie mit je vingers dertusse zat dan dee dat zeer of soms wazzie der êen kwît.

Op de fiets zat je voor op de stang of achterop de begaziedreger in je hiew je vast an de vère vóór je in daar kwam dan je vinger tusse. Een helm hadde ze op een motorfiets genêens.

Water drinke deeje út de kraan, út de regenbak of út de slôot. Niet út een flessie.

Brôod stong stîf van de *conserveringsmiddelen* (moeilukke worde kreges we pas in de derde klas) want na twêe weke was *King Corn* nog net zô vors as in de winkel.

Kleurstof, smaakstof, út mot toen oek al bestaan hebbe, want zô rôod groen of geel aste limmenâde toen was zie je nerges meer.

Kauwgom lee je saves op de rand van je bed in soches weer in je mond. In de zeumer maakten we ut zellef van de terro op et land.

Op school waster maar êen maat bank mit zôon gevaarlukke klep daran.

In et begin ging ik naar school op klompe, in toen ik later schoene kreeg ware ze altôos al gedroge deur iemand anders. Toch hebbik nooit kromme voete gekrege.

Een fiets was oek alfit te grôot in dan kreegie blokke op de trappers, of te klein dan kon je makkeluk bij de grond.

Een fiets had oek gêen versnelling in aster een band kapot was deeje vâder ut êen keer voor in dan mozzie ut zelluf kenne.

Soches ginge me bûtte speule. We blêve soms hèle dag weg in kwamme pas trug assut donker wier. Gêen mens wist waar we ware, in me hadde gêen mobiele telefoon.

Bos in park ware plekke om te speule in gêen verzamelplek voor vieze mannetjes.

Azzie naar een vriendje ging, liepie daar geweun naar toe. Je hoefde niks of te spreke, we wiere nie gebrocht of gehaald. Hoe'st in godsnaam meugeluk?

We ate koekkies, brôod mit dik butter (marregrine) we dronke kola, in wiere evegoed niet dik.

Alle vriende dronke út dezellefde fles in gêenmens wie ziek.

We hadde gêen: *Playstation Nintendo X-box Games 64 TV-zenders Video CD DVD eigen TV Computer Internet Smartphone Facebook Whatsapp.....*

Wij hadde VRIENDE!

Toen Izak Verhulst later tillevisie gebrocht had begonne de ûtzendinge pas om zes uur saves.

Soms waster een kwartiertje wat voor kindere, maar owee azzie dan op dorst te staan om op een knoppie te douwe voor wat anders (knoppies zatte toen nog vast an út toestel). Pa maakte út waar je naar mog kikke in hoe lang.

We hebbe ons gesneeje, geschaaft, bloednêus gevalle, botte gebroke, tande derût gevalle in der wier nooit iemand daarom naar de rechter gesleept. Ût ware geweun "ongelukkies" in azzie pech had kreegie tûs nog een ekstra pak slaag omdat je lorre kepot ware.

Vechte, mekâor bont in blauw slaan, in gêen volwassene die zich ter druk over maakte.

Verantwoord spêulgoed maakten we zelluf, dat ware mêestal stokke om naar een bal te slaan, of naar mekâor. Zêepkisten maakten we oek zellef in onderan de stoep kwamme we derachter damme de rem vergete ware.

Mit voetballe opstraat moggie allêen meedoen azzie goed genug was of aster niet genug ware.

Azzie niet goed genug was mozzie mit teleurstelling om lere gaan.

Sommige kindere ware op school niet zô goed as andere. Die blêve dan zitte. Daar kwamme dan gêen heftige ouweravende van ofangepaste norreme. De MEESTER had altîd gelîk!

Boterhamme smere deeje me zelluf, mit een grôte-mense-mes. Azzie ze vergete was had je honger, want je kon op school niks kôpe. In azzie de korste niet opeet hebbie de rest van de dag een beetje honger.

Naar school was eerst lôpe in later fietsten me hèlemaal zelluf. Oek in de winter want der was gêen bus of veulste dier.

Je moeder mog niet ût de hûsdeur naar je zwâoje, want dan was je 'n watje.

Azzie problême had gemaakt ware je ouders ut altôos êens mit de pliesie. Ze kwamme je wel hale voor een pak slaag, maar nooit om je derût te hale.

Onze dade hadde konsekwensies (moeiluk woord). Dat was duideluk in daar kon gêenmens voor weglôpe.

We hadde vrijheid, mislukkinge, sukses in verantwoordelukheid. Dat hemme motte lere om dermee om te gaan. Onze generasie hep veul mense voortgebracht die problême kenne oplosse, innovatief (moeiluk woord) bezig binne, klaar om rizikoos te neme in niet bang binne voor de gevollege.

Ik dink damme de regels in voorschrifte van tegewordig wel mit een kilootje zout magge neme.

Wim van Abbenbroek.